

Mirador

Àngel Quintana

Daniel Rovira i Clara Lago, en una escena d'«Ocho apellidos vascos», un gran èxit del cinema espanyol ■ ARXIU

La innocència de la comèdia regionalista

L'èxit de la pel·lícula *Ocho apellidos vascos* genera cert consens. Hi ha qui pensa que en els temps que corren és sa poder-nos riure de certes actituds nacionalistes. Alguns pensen que alguna cosa ha canviat en la societat basca quan aquesta està disposada a riure's d'ella mateixa i fins i tot hi ha qui creu que la innocència de l'humor és un signe de maduresa. Podríem estar d'acord amb alguns d'aquests arguments o amb la idea que la comèdia signada per Emilio Martínez Lázaro té acudits divertits. De tota manera, més enllà de qualificacions o desqualificacions estètiques, crec que probablement allò més interessant és preguntar-se per què aquesta pel·lícula d'estructura tan elemental agrada i tothom parla d'ella. Les raons poden ser sociològiques, però prefereixo pensar-la com una falla política oportunista.

Generalment es considera que l'humor té un punt de transgressió, que l'humor qüestiona certs codis establerts imposant el desordre de la comèdia. Hi ha, però, un model d'humor en què la sàtira és utilitzada per qüestionar tot canvi, per anar contra tot model de progrés. L'humor costumista sol alimentar aquesta darrera via. Tothom recorda que a l'Espanya franquista, Paco Martínez Soria es reia de la ciutat perquè aquesta era caòtica i alterava els costums de l'ordre rural. També podem recordar

que, a Catalunya, Joan Capri podia riure's del turisme perquè liberalitzava les costums sexuals o els nous hàbits de la joventut dels seixanta perquè alteraven la placidesa de certes formes de vida. Si busquem les arrels d'*Ocho apellidos vascos*, fàcilment les trobarem dins d'aquest model d'humor costumista conservador. La pel·lícula funciona com una comèdia de tòpics. L'univers que dibuixa es basa amb uns arquetips que no re-

A les pantalles, 'Ocho apellidos vascos' ens recorda que en l'Espanya de les regions vivim millor

meten a certa idea del nacionalisme lliberal sinó a una obsoleta concepció del regionalisme present en el vell populisme espanyol. Els andalusos són vistos com simpàtics però mandrosos, són impulsius però estan plens de suspicàcies. En canvi els bascos són vistos com a primaris, bèsties, arrelats a unes arrels atàviques i intransigents davant l'altre. Els andalusos es pensen que tots els bascos són terroristes i els bascos, que els andalusos no treballen mai. Tota aquesta acumulació de tòpics deriva amb una clara confrontació entre dos models que són simbòlics de determinades formes polítiques. Els andalusos són vistos com l'encar-

nació d'una certa idea d'Espanya eterna, mentre els bascos són l'alteritat que pensa en la independència.

Ocho apellidos vascos explicita aquest joc, aquestes idees, sota un format de comèdia que remet a les formes més velles de la comèdia del segle XVII. Segons els vells esquemes, el noi vol seduir a la noia però s'ha d'enfrontar amb el vell que té el poder. Per poder seduir la noia s'ha de disfressar i fer-se passar per un altre. Per aconseguir-ho trobarà algú que l'ajudarà, que també es disfressarà i que acabarà seduint el pare. El conflicte es resoldrà en el moment del casament, que serà quan els personatges podran conquerir la felicitat. Quin model de felicitat i de futur dibuixa *Ocho apellidos vascos*? Veurem que aquesta és la qüestió clau que defineix la pel·lícula. L'espai de la felicitat cap on conflueixen els amants no és el País Basc sinó Andalusia. Una Andalusia on els components de los Del Río ens recorden que l'ideal passa pel mestissatge entès com a fusió i, sobretot, com a continuïtat respecte a l'estatus quo. La resolució és força malèvola. Mentre en el Congrés dels Diputats es perpetua la intransigència davant de l'alteritat nacional, a les pantalles una pel·lícula ens recorda que en l'Espanya de les regions vivim millor. Tots plegats riem les gràcies i ens pensem que la comèdia és innocent perquè és una ficció.

Glossa del paper en l'art

La Fundació Suñol dedica una exposició a les obres sobre paper del seu fons

Montse Frisach
BARCELONA

El paper com a suport però també el paper com a tècnica i com a part substancial d'una obra d'art. Aquesta és la reivindicació de la nova presentació per aquest any 2014 de la col·lecció permanent de la Fundació Suñol de Barcelona. La institució del passeig de Gràcia mostra un conjunt d'obres sobre paper que vol anar més enllà de la idea del paper artístic com a mer esbós d'una obra posterior. Un 30 per cent de tota la col·lecció Suñol és obra sobre paper.

En aquesta presentació, el paper té una vida autònoma respecte a les tècniques considerades majors. Carla Tarruella, coor-

dinadora de la mostra, remarca precisament que al llarg del segle XX el paper va adquirir "un estatus renovat", com ho demostra el collage de Picasso del 1943 que dialoga perfectament amb una litografia de Braque.

Un dels trets de moltes obres sobre paper és la seva espontaneïtat però d'altres són peces molt detalladament pensades com un *storyboard* de Salvador Dalí per a la pel·lícula *Els misteris surrealistes de Nova York* (1935), que no es va realitzar mai, o un gran dibuix a llapis d'Hernández Pijuan, absolutament mil·limetrat.

Altres obres barregen tècniques diferents. Tomás Gómez barreja pintura amb pols de marbre, mentre que Fina Miralles impregna d'aquarel·la un paper secant. La mostra es pot veure fins a principis de l'any que ve. ■

Fincas Lafont

SERVEIS IMMOBILIARIS

LLOGUERS

Tipus	Ubicació	Descripció	Preu (€)
Apartaments	L'HOSPITALET - <M> Just Oliveras	estudi moblat	400
Apartaments	BARCELONA - Zona <M> Torres i Bages	estudi amb mobles	350
Apartaments	BARCELONA - C/ Ases - Pl. del Palau	estudi equipat	675
Apartaments	BARCELONA - Av. Can Baró - Pl. Sanllehy	moblat, 1 hab.	455
Apartaments	BARCELONA - Guinardó - C/ Garriga i Roca	moblat, 1 hab., pàrquing inclos	425
Apartaments	BARCELONA - Sarrà - Tres Torres, c/ Gósol	moblat, 1 hab.	500
Apartaments	BARCELONA - Escipió - Mitre	estudi moblat	380
Apartaments	BARCELONA - <M> Sagrera, c/ Condesa Pardo Bazán	estudi moblat	380
Apartaments	BARCELONA - Gran Via - Pl. Cerdà	estudi, moblat, àtic, gran terrassa	400
Apartaments	BARCELONA - Putxet - Mitre	estudi, àtic, terrassa	425
Apartaments	BARCELONA - Sors - Martí	buit, 1 hab., incl. llum i aigua	500
Apartaments	BARCELONA - Sant Andreu - Mossèn Clapés	moblat, 1 hab.	450
Apartaments	BARCELONA - Gran de Sant Andreu - Pl. Orfila	moblat, 1 hab.	550
Locals i negocis	BADALONA - C/ Canigó	12 m²	125
Locals i negocis	BARCELONA - C/ Atenes	50 m²	300
Oficines i despatxos	BARCELONA - Berlin - Pl. Centre	55 m²	275
Oficines i despatxos	BARCELONA - Av. Meridiana - Prop <M> Sagrera	75 m², exterior	475
Pisos ocasió	BARCELONA - Guinardó - Ptge. Llívia	3 hab., exterior	450
Pisos ocasió	BARCELONA - Sants, c/ Viladecans	moblat, 3 hab., calef., parquet	750
Pisos ocasió	BADALONA - C/ Sant Joan de la Creu, a prop Coll i Pujol	3 hab.	400
Pisos ocasió	BARCELONA - C/ Clot - Prop del mercat	moblat, 2 hab.	575
Pisos ocasió	BARCELONA - Zona <M> Paral·lel, c/ Lafont	buit, 3 hab.	550
Pisos ocasió	BARCELONA - Mare de Déu del Port	buit, 3 hab.	475
Pisos ocasió	BARCELONA - Diagonal - V. Augusta, c/ Doctor Rizal	moblat, 2 hab.	600
Pisos ocasió	BARCELONA - Lepant - A. March	buit, 4 hab., pàrquing incl.	675
Pisos ocasió	BARCELONA - Arizala - Av. Madrid	buit, 2 hab.	580
Pisos ocasió	BARCELONA - Marina - Ribas	buit, 3 hab., exterior	650
Pisos ocasió	L'HOSPITALET - <M> Just Oliveras	buit, 3 hab.	500

C/ Marina, 154, àtic 3a - 08013 Barcelona
Tel.: 93 265 43 44 - Fax: 93 265 56 34 - Mòbil: 619 74 65 07/08
info@fincaslafont.es